

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 991/2019
01.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Сакића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 442/18 од 06.02.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 41/19 од 16.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Сакића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 442/18 од 06.02.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 41/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 442/18 од 06.02.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, па је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 6.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 41/19 од 16.05.2019. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је првостепена пресуда, у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени, за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које је

првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 2 месеца, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Сакић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да чињенични опис дела дат у изреци првостепене пресуде, не садржи радњу извршења као објективно обележје кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, те да самим тим дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен побијаним пресудама, не представља кривично дело, која повреда није отклоњена ни доношењем другостепене пресуде. У вези са тим, бранилац окривљеног наводи да бежање „као основ избегавања кривице“, не може представљати радњу извршења предметног кривичног дела, те да окривљени у конкретном случају није ни повредио заштитни објект кривичног дела у питању, будући да је убрзо након што није поступио по налогу полицијског службеника, пронађен и лишен слободе, због чега, према наводима захтева може одговарати само за одговарајућу прекршајну радњу. Према ставу одбране радња извршења предметног кривичног дела претпоставља само активно отежавање извршења службене радње овлашћених службених лица, а окривљени се према полицијским службеницима критичном приликом понашао пасивно, не пружајући отпор у смислу употребе силе и претње, будући да је без речи одбио да изађе из возила да би отворио пртљажник и уместо тога се удаљио са лица места.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из 439. тачка 1) ЗКП, обзиром да се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, због којег је правноснажном пресудом оглашен кривим и осуђен.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за свој закључак да се бекство окривљеног са лица места, у конкретном случају, а с обзиром на интензитет делатности коју је предузео окривљени, може сматрати ометањем овлашћеног службеног лица у обављању службене радње на други начин (страна 3. став 3. и 4. и страна 4. став 1. и 2.), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Осим тога, за напоменути је да се пресуда Врховног касационог суда Кзп 88/08 од 05.05.2008. године, на коју у поднетом захтеву указује бранилац окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда, не може применити на конкретан случај.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Јелена Петковић Милојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић